

ת"פ 63148/01/15 - מדינת ישראל נגד א צ, מ צ

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 63148-01-15 מדינת ישראל נ' צ(עציר) ואח'

בפני
בעניין: כבוד הסגנית נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. א צ

2. מ צ

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יניב פרטוק

ב"כ הנאשם 1 עו"ד דגנית משעלי בשם עו"ד איריס אהרונב

ב"כ הנאשם 2 עו"ד דגנית משעלי

גזר דין

על פי הודאתם הורשעו שני הנאשמים בעבירה של תקיפה חבלנית בנסיבות מחמירות בצוותא חדא.

בתאריך 25/1/15 בשעת לילה הגיעו דניאל זגורי - המתלונן, וחברו אבינדב לתחנת דלק ברחובות כאשר אבינדב נוהג ברכב. המתלונן ירד מן הרכב וניגש אל החנות בתחנת הדלק, שם רכש סיגריות ואזי חזר אל הרכב והתיישב במושב הסמוך למושב הנהג.

הנאשמים, יחד עם ארבעה אחרים, ניגשו אל הרכב וביקשו מהמתלונן סיגריות.

המתלונן יצא מן הרכב, חילק סיגריות לבני החבורה וניגש בשנית לחנות על מנת לרכוש שתיה. עת התקרב בחזרה לרכב, החזיק נאשם 2 בידיו לצדדים, בעוד בני החבורה מנעו ממנו את הכניסה לרכב. המתלונן ניסה להתכופף מתחת לידיו של נאשם 2 ואזי מנה ממנו נאשם 1 להיכנס אל הרכב בעודו אומר לו: "מה, מה?"

עת ניסה המתלונן להיכנס אל הרכב, תקפו אותו בני החבורה בצוותא חדא באמצעות אגרופים ובעיטות שפגעו בגופו, לרבות בעיטה מנאשם 1. כאשר הצליח המתלונן לשבת ברכב, המשיכו בני החבורה לתקפו באמצעות בעיטות ואגרופים לרבות בעיטה מנאשם 2 והכל בעוד נאשם 1 עומד בצמוד למושב הנוסע שליד הנהג, בסמוך

עמוד 1

למתלון.

משהצליח המתלון לסגור את דלת הרכב, נענעו בני החבורה, או מי מהם, את הרכב באמצעות ידיהם, עד אשר המתלון ואבינדב עזבו את המקום ברכבם.

כתוצא ממעשים אלה נגרמו למתלון נפחות קלה ורגישות בגשר האף, חתך שטחי על גשר האף, נפחות בשפה התחתונה וניתוק שן מקיבועה.

התביעה ציינה כי הערך המוגן בו פגעו הנאשמים במעשיהם הוא ההגנה על גופו של אדם.

לטעמה של התביעה, מידת הפגיעה בערך זה היא משמעותית מאחר שמדובר בתקיפה אלימה וברוטלית, לה חברו מספר עבריינים באופן המתואר לעיל.

התביעה הביאה מהלכות בית המשפט העליון ולפיהן יש להחמיר בענישה בעבירות של אלימות על מנת למגר תופעה פסולה זו.

לטעמה, על בתי המשפט לתרום תרומתם בענישה מחמירה ומכבידה שיהיה בה כדי לשדר את המסר הראוי וכן להרתיע.

התביעה מצאה כי ישנן נסיבות לחומרה בעניינם של הנאשמים אף מעבר לכך שמדובר בתקיפה בצוותא חדא. חלקם של הנאשמים משמעותי בהתחשב, בין היתר, בכך שהנאשמים הם שמנעו את חזרתו של המתלון לרכב. בעקבות מעשיהם נגרמו למתלון חבלות של ממש וכי כל המעשים נעשו ללא כל טעם וסיבה ואף לאחר שהמתלון נענה לבקשתם והעניק להם סיגריות.

לטעמה של התביעה מתחם העונש ההולם נע בין 8-16 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס משמעותי ופיצוי.

התביעה ערה להמלצות שירות המבחן שעניין הסתפקות בתקופת מעצרם של הנאשמים והטלת צו מבחן ולטעמה לא ניתן לקבל המלצות אלה. התביעה הדגישה כי המלצות שירות המבחן הן אך שיקול אחד מתוך מכלול השיקולים שעל בית המשפט לשקול וזאת על פי הלכת ביהמ"ש העליון ועל כן ובמכלול השיקולים ותוך איזון שלהם, אין לקבל המלצות אלה. עוד הדגישה התביעה כי כך הורה בית המשפט העליון אף באשר לשיקולי שיקום. דהיינו, יש להביא בחשבון כשיקול מבין מכלול השיקולים האחרים, אך לא כשיקול בלעדי.

סוף דבר עתרה התביעה להטיל על הנאשמים 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, התחייבות ופיצוי.

הנאשמים הם אחים תאומים ואמם מסרה בבית המשפט כי הניתוק מהם קשה לה מאוד ואף הם מתקשים

מאוד בשל מעצרו וכן דיברה אודות מצבם הנפשי ובמיוחד בכל הנוגע לנאשם 2.

ב"כ נאשם 1 ציינה כי בעת האירוע היה הנאשם בן 18.5 וכי מדובר בנאשם אשר הודה בכתב אישום מתוקן באופן משמעותי. היא הפנתה אל תסקיר שירות המבחן שהוא מפורט ונרחב וממליץ סוף דבר להסתפק בימי מעצרו של הנאשם ולהטיל עליו צו מבחן. לדבריה, מדובר בנאשם אשר אובחן כמי שסובל מקשיי הסתגלות וקשיים ברכישת מיומנויות יסוד. כבר בגיל 13 אובחן כסובל מסכיזופרניה, הפרעות התפתחותיות וקווי אישות בלתי בשלים ואף אושפז לתקופה לא מבוטלת. לטעמה, אישיותו של הנאשם היא מרכיב משמעותי להתנהלותו בתיק דנן. עוד הפנתה ב"כ הנאשם לכך כי הנאשם נטל אחריות על המעשים וכי בכל הנוגע לשימוש באלכוהול אין הוא נזקק לטיפול גמילה מאחר שאין המדובר בשימוש כרוני. היא ביקשה ליתן משקל בכורה לגילו הצעיר של הנאשם ולהיותו במעצר מזה כשישה חודשים ובמב"ן. המשך שהותו במב"ן, על מנת לשמר את ההליך השיקומי אותו עובר הנאשם. לטעמה של ב"כ הנאשם 1 העמדה שהציגה התביעה אינה תואמת את גילו של הנאשם ואת ההליך השיקומי.

גב' אפרת קאופמן, שהיא המדריכה של הנאשם 2 בבית ספר מפתן, מסרה בבית המשפט, כי היא מכירה את הנאשם מזה כשלוש שנים כי מדובר בנער מקסים וכי הקשר ביניהם חזק מאוד.

היא הבחינה כי במהלך מחצית השנה בה שהה במעצר הלך מצבו הנפשי והדרדר. עוד ציינה כי גם בפניה הביע הנאשם חרטה על המעשים והיא מאמינה כי בזמן מעצרו למד את לקחו ועל כן עתרה לשחררו על אתר ואף ציינה כי תסייע לאמו ולאחותו להשגיח עליו.

ב"כ הנאשם 2 ציינה כי בטיעוניה לעונש התעלמה התביעה ממצבם הנפשי של הנאשמים והדגישה כי מצבו של הנאשם 2 קשה אף ממצבו של הנאשם 1. מאז תחילת ההליכים הוא שוהה במחלקה סגורה במב"ן וכעת מוחזק כטעון פיקוח. ב"כ הנאשם 2 הפנתה אל חוות הדעת הפסיכיאטריות בעניינו של הנאשם, שהגם שקבעו כי הוא כשיר לעמוד לדין, פרטו את מצבו הקשה. על כן, לטעמה, הגם שהנאשם כשיר לעמוד לדין לא ניתן להתעלם ממצב נפשי כה קשה, כמו גם של אחיו, במיוחד שהשניים פיתחו, בשל מצבם הנפשי המיוחד, מעין תלות זה בזה, המביאה אותם גם לסיטואציות כאלה ואחרות.

ב"כ הנאשם 2 הדגישה את גילו הצעיר של הנאשם ואת העדר העבר הפלילי, כמו גם את נטילת האחריות וההודאה. כן הדגישה את המצב הקשה של משפחתו.

ב"כ הנאשם הפנתה אל הלכות ביהמ"שהעליון בדבר "בגירים צעירים" וכן אל האמור בתסקיר שירות המבחן. היא עתרה להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם.

מחוות דעת פסיכיאטרית ראשונה בעניינו של הנאשם 2 עולה כי בעת ביצוע העבירה לא היה שרוי במצב פסיכוטי, אלא היה נתון להשפעת אלכוהול וכי הוא כשיר לעמוד לדין. כן צויין כי בעבר אושפז למספר חודשים, עקב אירוע פסיכוטי חולף וכי אינו נזקק להמשך אשפוז. כחודש לאחר מכן הופנה הנאשם בשנית

לבדיקה, ולאשפוז עקב החמרה במצבו ועקב התנהלותו. לאחר הסתכלות נקבע בחוות דעת זו כי מדובר בחולה נפש המצוי בהפוגה תרופתית ובשל היותו בסיטואציה משפטית כעת, מגזים בהצגת פסיכופתולוגיה לשם השגת רווח שני והקלה בעונש. נקבע כי אינו זקוק להמשך אשפוז, אלא למעקב אמבולטורי ולטיפול תרופתי. עוד צויין כי יתכן ובשל כוחות נפש מוגבלים יתקשה להסתגל לאגף רגיל בבית הסוהר ועל כן מומלצת העברתו לאגף "טעוני פיקוח".

מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 1 עולה כי מגיל צעיר אובחן כסובל מבעיות התפתחותיות שונות ועוד. בגיל צעיר נפלט ממסגרת לימודים והסתובבת חסר מסגרת כלשהי וניהל אורח חיים שולי ובעייתי, תוך ניסיונות חוזרים לשיקום שלא צלחו. בשנת 2013 אובחן כסובל ממצר פסיכוטי פעיל ונוכח החמרה במצבו אושפז בכפיה. הוא אובחן כסובל מסכיזופרניה. מאז שחרורו מאשפוז, לא הקפיד בטיפול מרפאתי, המשיך לשוטט ברחובות ולצרוך אלכוהול.

במהלך השיחה עימו הסתבר בי במעצרו הוא נוטל טיפול תרופתי ועל כן מצבו השתפר. הוא תאר את הרקע לעבירה בבילוי חברתי, צריכת אלכוהול מוגברת וקושי לגלות שליטה ואיפוק בהתנהגותו. לדבריו, ברקע להתנהגותו, תפיסתו כי המתלונן נהג כלפיו בזלזול ובתוקפנות. הוא שיתף בכך כי בתקופות בהן אינו נוטל תרופות הוא מתקשה יותר להתמודד עם קונפליקטים. להערכת שירות המבחן, כעת מגלה הנאשם 1 לראשונה הכרה בבעייתיות שבהתנהגותו עקב צריכת האלכוהול.

הנאשם מסר כי הוא נכון להעזר בגורמי טיפול על מנת לערוך שינוי בחייו, סביב מצבו הנפשי, בעיית האלכוהול ודפוס התנהגותו. שירות המבחן התרשם כי לצד המוטיבציה המילולית וההבנה הראשונית למצבו, מתקשה הנאשם לבחון את ההשלכות של מעשיו על זולתו ומתרכז יותר באובדנים אותם חווה בעקבות העבירה, כמו גם בחששו מפני תוצאות ההליך המשפטי.

מחוות הדעת הפסיכיאטרית, כך ציין שירות המבחן, עולה כי הנאשם סובל מסכיזופרניה, הפרעות קשות בקשב ובריכוז ומפיגור סביבתי. הנאשם אינו זקוק לאשפוז ונמצא במב"ן רק בשל קשייו להסתגל לאגף רגיל. הנאשם מסר כי לאחר שחרורו ישתף פעולה עם גורמי טיפול.

לאור גילו הצעיר של הנאשם, העדר הרשעות קודמות, מורכבות מצבו הנפשי, נתוניו והסיכון הנשקף מהתנהגותו, בהעדר טיפול הולם ומפחית סיכון, כאשר כיום הביע הנאשם רצון לטיפול כזה, המליץ שירות המבחן לאמץ את הפן השיקומי ועל הטלת צו מבחן, בצירוף ענישה שתביא בחשבון את תקופת מעצרו עד כה.

מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 2 עולה כי הוא מוכר לשירותי בריאות הנפש מאז גיל 17, בשל אשפוז פסיכיאטרי ואף בשל טיפול מרפאתי.

עולה כי הנאשם 2 התנהל באופן שולי בעייתי, לרוב בצוותא עם אחרים ובהשפעת שימוש בחומרים כסמים וכאלכוהול.

שירות המבחן התייחס גם לחוות הדעת הפסיכיאטרית בעניינו של הנאשם, כפי שפורטה לעיל.

שירות המבחן ציין כי עלה קושי בולט לנהל שיחה עם הנאשם, בשל חוסר ריכוז בולט, שינויים במצב הרגשי וחשיבה ודיבור איטיים. לאחר מכן ניתנה חוות הדעת הפסיכיאטרית השניה, כפי שפורטה לעיל.

שירות המבחן התרשם כי במכלול נתונים אלה קיים סיכון להישנות התנהגות בעייתית פורצת גבולות. קיימת חשיבות בהמשך ליווי של גורמי טיפול והמשך קשר עם גורמי בריאות הנפש והתמדה בטיפול נפשי ותרופתי.

שירות המבחן ציין כי הוא ער למצבו ההתנהגותי והנפשי של הנאשם, שהינו בלתי יציב כמו גם לסיכון הנובע ממנו, עם זאת, ונוכח דפוסי אישיותו וקשייו, גילו הצעיר ונזקקותו להמשך טיפול, המליץ שירות המבחן על ענישה שיקומית והרתעתית, שתיקח בחשבון את תקופת מעצרו עד כה. בצד אלה - הטלת צו מבחן.

מגיליון המרשם הפלילי של נאשם 1 עולה כי בארבע הזדמנויות קודמות הופסקו הליכים בעניינו בשל שהוא נמצא לא כשיר לעמוד לדין.

נאשם 2 נעדר עבר פלילי כלשהו.

במעשיהם פגעו הנאשמים בערכים מוגנים שעניינם הגנה על שלומו של אדם, כבודו ושלוות חייו.

מדובר במעשה אלימות ברוטלי, בריוני וחסר גבולות.

מתחם הענישה הראוי למעשים אלה נע בין 7-18 חודשי מאסר בפועל.

בעניינו פנו הנאשמים יחד עם אחרים אל המתלון בבקשה כי ייתן להם סיגריות, זאת על אף שהמתלון לא היה מוכר להם כלל ועיקר והגם שפגשו אותו באקראי, באישון לילה בתחנת דלק. חרף כל אלה, נאות המתלון לבקשתם וחילק לבני החבורה סיגריות. חלף להכיר לו טובה על התנהגותו זו, הכירו לו הנאשמים וחבריהם אך רעה אלימות ובריונות. משביקש המתלון לחזור לרכבו הם מנעו זאת ממנו ואין הדבר ברור כלל ועיקר מדוע מצאו לנכון לעשות כן, הרי לא היה ביניהם לבין המתלון שיג ושיח כלשהו, ויכוח או קנטור, שאף באלה לא היה כדי להצדיק אלימות ומקל וחומר שלא היה בהתנהגותו של המתלון להצדיק כזו.

אולם הנאשמים לא הסתפקו ב"הצקה" זו למתלון ובמניעת הכניסה לרכב, הם אף הפליאו בו מכותיהם ושוב על לא עוול בכפו. וגם כאשר הצליח סוף סוף להחלץ מהם ולהיכנס אל הרכב, המשיכו בכך, בעודו יושב ברכב. גם כאשר הצליח המתלון לסגור את דלת הרכב והוא וחברו ביקשו לעזוב את המקום, נענעו הנאשמים וחבריהם את הרכב ולא הרפו מהמתלון ומחברו.

התנהגות בריונית וקשה זו בוצעה בצוותא חדא על ידי הנאשמים ועל ידי ארבעה חברים נוספים ויש לראות

בכך משנה חומרא. יצוין כי כעולה מהעובדות שתוארו בכתב האישום הרי שהנאשמים נטלו חלק פעיל וממשי באירוע זה.

לא אחת אמר בית המשפט העליון את דברו באשר לכך כי למרבה הצער, פשתה במחוזותינו התופעה של נקיטה בалиמות ואף בалиמות קשה על מנת לפתור סכסוכים או כתוצאה מויכוחים על מה בכך וכי יש לעקור תופעה פסולה זו וראויה לכל גינוי, משורש. והנה בענייננו אף לא סכסוך או ויכוח עמדו ברקעה של אלימות, זו ננקטה ללא כל רקע, טעם או סיבה ואין בה אלא בריונות לשמה.

ברי כי תופעה זו יש למגר ואף לעשות כן בענישה מכבידה ומרתיעה שיהיה בה כדי לשדר את המסר הראוי.

ברגיל היה מקום בנסיבות אלה להטיל על הנאשמים עונש אשר יהיה ברף העליון של מתחם הענישה.

אם לא כן נעשה, הרי זה משום שמשקל נכבד מאוד הוענק למצבם הנפשי של כל אחד מהנאשמים, כפי שפורט לעיל וכן הוענק משקל מסוים לגילם הצעיר, ולכם שאין בעברם הרשעות קודמות. כן ניתן משקל להודאתם ולנטילת האחריות.

לא מצאתי להפריד בין עונשיהם של הנאשמים שכן חלקם באירוע שווה.

אני גוזרת על כל אחד מהנאשמים -

8 חודשי מאסר לריצוי בפועל שמנינם מיום מעצרו - 23/1/15.

8 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעברו עבירה כלשהי שעניינה אלימות מסוג פשע.

5 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעברו עבירה כלשהי שעניינה אלימות מסוג עוון.

כל אחד מהנאשמים יחתום על התחייבות בסכום של 1500 ₪, שתוקפה למשך שנתיים והיא לבל יעבור עבירה כלשהי שעניינה אלימות.

ההתחייבות תחתם עוד היום - 24.08.15, שאם לא כן, יאסרו הנאשמים למשך 3 ימים.

כל אחד מהנאשמים יחוייב בפיצוי למתלונן, עד התביעה מס' 1 בכתב האישום, בסכום של 1250 ₪. סכום זה יופקד בקופת ביהמ"ש בעשרה תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 1/10/15 והבאים אחריו בכל ראשון לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו - יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט' אלול תשע"ה, 24 אוגוסט 2015, במעמד הצדדים.